

De som kunde engelska hade lättare att lära sig det svenska språket. Efter den tiden slussades de över i sina respektive årskurser på introduktionsskolan, men fick även delta i de olika praktisk- estetiska ämnena i den vanliga grundskolan på Lindängeskolan.

Man kunde gå max ett år på introduktionsskolan. Vissa klarade sig fort så t.ex. efter 4-6 månader placerades eleverna i sin hemskola, där de först gick ett tag i förberedelseklasser.

Vi samarbetade med Näktergalen, som tillhörde MAH (Malmö Högskola). Eleverna fick varsin mentor som de fick träffa en gång per vecka. Vi samarbetade även med olika kulturföreningar, musikgrupper, där eleverna fick prova att spela olika instrument och dans från olika kulturer och teater grupper.

En gång per år åkte vi med alla föräldrar och barn till Bokskogen där vi gick tipsrundan, grillade och upptäckte naturen tillsammans.

Vår chef deltog alltid på föräldramöten, föräldrautbildning och kulturkvällar där barn och föräldrar var med. Alla fick ta med sig mat från sitt land och sedan provsmakade man varandras mat. Det var mycket roligt och givande för alla. Barnen uppmuntrades att sjunga och dansa och uppträdde på

skolavslutningarna på Lindeängeskolan tillsammans med de vanliga klasserna.

Jag har arbetat med nyanlända elever i cirka 10 år dels i stora städer, dels i små tätorter. En sak som jag har tänkt på är att man kan märka en skillnad på elever som bor i stora städer och områden där det finns många som talar samma språk och på de elever som bor i mindre tätorter, som jag tycker att lär sig svenska fortare och har ett bättre uttal. Samt att de elever som redan kan flera språk har lättare för att lära sig ett ytterligare ett nytt språk.

Enheten där jag arbetade lades ner 2012 och flyttades till en annan stadsdel i Malmö och då sökte jag mig till Svedala kommun och fortsatte mitt arbete med nyanlända elever. Alla nyanlända elever får träffa mig en timme per dag. Jag har de yngsta eleverna i en grupp (F och ÅK 1) och i den gruppen sjunger vi mycket för att lära oss det svenska språket. Vi skriver till bilder, skapar och läser olika bilderböcker. Jag har även några elever i årkurs 2 och 4. Eleverna kommer från Syrien, Polen och Italien. Det är så roligt och stimulerande att arbeta med de här eleverna och om jag varit borta är de så glada att möta mig igen.

Lindita Metaj.

Boktips

Nyanlända och lärande - mottagande och inkludering

Nihad Bunar (red.),

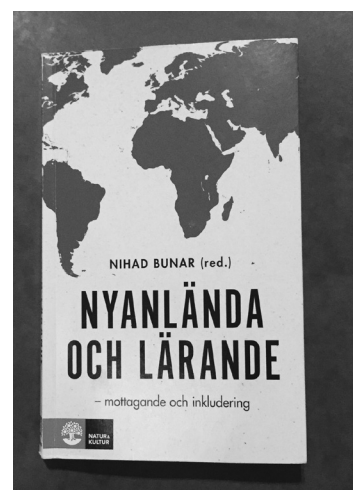
professor i barn- och ungdomsvetenskap vid Stockholms universitet

Natur & Kultur
ISBN 978-91-27-14236-7
304 sidor
Utgivning 2015

TEXT Eva Rydholm, redaktionen

Kan en bok vara mer aktuell än denna?
I antologin medverkar sju författare, som alla har djup kunskap i ämnet, men sedd från något olika håll.

Jenny Nilsson Folke är doktorand vid Barn- och ungdomsvetenskapliga institutionen inom ramen för projektet ”Nyanlända och lärande”.
Hon har intervjuat elever om övergången från förberedelseklass till ordinarie klasser.

Utgångspunkt är Göransson och Nilholms förslag till fyra definitioner av inkludering:

1. inkludering som placering i ordinarie klassrum
2. inkludering som tillgodoseende av inkluderade elevers sociala/akademiska behov
3. inkludering som tillgodoseende av alla elevers sociala/akademiska behov
4. inkludering som skapande av en lärande gemenskap.

Trots att många av de intervjuade eleverna hade lärt sig en hel del svenska i förberedelseklassen, blev övergången till ordinarie klass svårare än de förväntat sig. Användbara strategier var att titta på vad andra elever gjorde, översätta ord genom lexikon på mobil, dator eller i bokform, ta hjälp av läraren i förberedelseklassen eller studiehandledaren, läxhjälp eller lovskola. Det framträder en bild av att inkludering i ordinarie klasser riskerar bli en form av exkluderande inkludering medan förberedelseklassen blir en form av inkluderande exkludering.

Monika Axelsson är professor i tvåspråkighetsforskning med inriktning på svenska som andraspråk. Hennes bidrag i antologin handlar om vikten av att tidigt klargöra de nyanlända elevernas resurser i form av språk, skolbakgrund, litteracitetsförmåga och ämneskunskaper. En kartläggning av elevens bakgrund, livserfarenheter, utbildningshistoria, intressen, ambitioner och förhoppningar behöver ligga till grund för ett kvalificerat mottagande. Hon förordar också smågruppsarbeten i den reguljära klassen och en undervisning som signalerar höga förväntningar på eleven.

Päivi Juvonen är docent i lingvistik. Hon har intervjuat lärare om direktplacering av nyanlända elever. Den bärande tanken för direktplacering är att språkinläring sker i snabbare takt i ett sammanhang där språket används i naturlig miljö. Det andra alternativet är förberedelseklass, där de nyanlända eleverna undervisas, för att senare placeras i ordinarie klass. Kapitlet är intressant, trots att svarsfrekvensen var blygsamma 26 %.

I kapitlet ”Vägledning, erkännande och kunskap” blir, fyra studie- och yrkesvägledare intervjuade av lektorn i pedagogik, Fredrik Herzberg. Vägledarnas resonemang bekräftar det ungdomar berättar i media. På frågan ”Vad gör du om tio år?” svarar många att de arbetar som läkare, advokat, apotekare eller ingenjör. Vägledarna uttryckte också att familjen har stor påverkan på yrkesval. Den generella bilden av de nyanlända ungdomarna är positiv. De beskrivs som ambitiösa,

energiska och målinriktade.

Bokens redaktör, Nihad Bunar, beskriver nyanlända föräldrars erfarenheter av möten med skolpersonal och möjligheter till kommunikation och strategier vad gäller barnens skolgång. Frågorna, som han söker svar på, är: Har föräldrarna kraft nog för att engagera sig i barnens skolgång när man själv har multipla existentiella problem att hantera?

Hur gör föräldrar, som inte behärskar det svenska språket och endast har begränsade kunskaper om den svenska skolan, för att stötta sina barn?

Hur upplever föräldrarna mottagandet i kommunen?

Tinaskolan, som samlar alla nyanlända elever i de högre årskurserna i en egen skola, presenteras av Laid Bouakaz. För att tillgodose de nyanlända elevernas utbildningsbehov satsade skolan på ordentlig kartläggning av elevernas tidigare kunskaper, studiehandledning på elevernas modersmål, lärare utbildade i svenska som andraspråk, förstärkt elevvård, närvaro av tvåspråkiga vuxna och nära samverkan med elevernas hemskola för att förbereda utslussningen.

Boken avslutas med ”Maliks berättelse”. Farhad Jahanmahan, doktorand i barn- och ungdomsvetenskap, har intervjuat ett ensamkommande flyktingbarn; en stark och målmedveten 15-åring. En stark berättelse!

Bokens alla intervjuer, enkäter, forskningsresultat och samtal pekar åt samma håll. För att på bästa sätt tillgodose de nyanlända elevernas utbildning är den optimala lösningen (enligt Bunar, 2010, urval ur en mening med 158 ord):

förberedelseklass under en strikt begränsad tidsperiod samråd med föräldrarna mycket nära samverkan med de ordinarie klasserna gradvis inkorporering i alla ämnen information till övriga elever och deras föräldrar satsningar på både svenska och på modersmål närvaro av tvåspråkig personal uppföljning och utvärdering.

Någon som blev förvånad?

Fler tips på webben!
På sfsp.se finns info om aktuella specialpedagogiska händelser.
Gilla oss på [facebook](https://www.facebook.com/sfsp.se) och var med och skapa ett levande forum!

[facebook.com/specialpedagoger](https://www.facebook.com/specialpedagoger)